

แผนยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวง 8

- ยุทธศาสตร์
- เป้าหมายของแต่ละยุทธศาสตร์
- ตัวชี้วัด

0 7728 2320

rg08_urt@dld.go.th

สำนักงานปลัดกระทรวง 8

63/1 ม.2 ต.มะขามเตี้ย อ.เมือง

จ.สุราษฎร์ธานี

การจัดทำแผนการพัฒนาปศุสัตว์ 4 ปี (ปี 2567 – 2570) ในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 8

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และศักยภาพ (SWOT Analysis)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของ “การปศุสัตว์ในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 8”

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
1) มีหน่วยงานสนับสนุนทางด้านวิชาการครอบคลุมทุกด้าน	1) พื้นที่การเกษตรลดน้อยลง และที่ดินราคาแพงขึ้น เนื่องจากการขยายตัวของ การปลูกพืชเชิงเดี่ยว
2) สภาพภูมิศาสตร์และระบบการจัดการน้ำเหมาะสมแก่การปลูกพืชอาหารสัตว์	2) อัตรากำลังในระดับพื้นที่ไม่เพียงพอ
3) การคมนาคมและการสื่อสารสะดวก	3) การผลิตปศุสัตว์ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย
4) มีเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วยในการบริหารจัดการเพิ่มขึ้น	4) เกษตรกรขาดความเชี่ยวชาญในด้านการตลาด

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของ “การปศุสัตว์ในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 8

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
1) นโยบายภาครัฐส่งเสริมต่อการส่งออกไปต่างประเทศ	1) เกษตรกรได้รับผลตอบแทนต่ำ ขาดแรงจูงใจในการประกอบอาชีพ เกษตรกรจึงหันไปประกอบอาชีพอื่น
2) AEC ทำให้มีตลาดที่ใหญ่ขึ้น	2) ภัยธรรมชาติมีความหลากหลายและรุนแรงมากขึ้น ทำให้ผลผลิตเสียหาย
3) ต่างประเทศให้ความเชื่อมั่นสินค้าปศุสัตว์ เช่น ไก่เนื้อ สุกร สามารถขยายการผลิตเพื่อการส่งออกได้	3) การกีดกันทางการค้าของประเทศคู่ค้า
4) การขยายตัวของธุรกิจร้านอาหาร	4) การเกิดโรคอุบัติใหม่ ทั้งในคน และสัตว์
	5) มีพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซาก เนื่องจากเป็นที่ลุ่ม

การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนารายชนิดสัตว์ 4 ปี (ปี 2567 – 2570) ในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 8

ซึ่งจะดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์รายชนิดสัตว์ จำนวน 4 ชนิดสัตว์ ได้แก่

- 1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาแพะ
- 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ
- 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาสุกร
- 4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาไก่พื้นเมือง

1) ทบทวนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแพะ ปี 2567 – 2570 ในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 8

1.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และศักยภาพ (SWOT Analysis) การเลี้ยงแพะในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 8

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของ “การเลี้ยงแพะในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 8”

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
1) เกษตรกรมีการรวมเป็นกลุ่มวิสาหกิจชุมชน/กลุ่ม/เครือข่าย	1) ขาดพ่อแม่แพะพันธุ์ดีสำหรับการขยายพันธุ์
2) การเลี้ยงแพะสร้างรายได้และให้ผลตอบแทนเร็ว	2) ผู้บริโภคเนื้อแพะยังอยู่ในกลุ่มจำกัด มีเฉพาะกลุ่ม ประชาชนไม่นิยมบริโภคเนื้อแพะ
3) มีแหล่งข้อมูลความรู้และเทคโนโลยีการผลิตแพะที่ทันสมัยเพิ่มขึ้น	3) ระบบตลาด พ่อค้า แปรรูปอยู่ในกลุ่มเฉพาะ
4) แพะเป็นสัตว์ที่สามารถใช้พืชอาหารสัตว์หลากหลาย	4) การรวบรวมข้อมูลด้านการผลิตและการตลาดแพะไม่เป็นระบบ และไม่เป็นปัจจุบัน
5) สามารถเลี้ยงร่วมกับพืชเศรษฐกิจ เช่น สวนยาง สวนปาล์มน้ำมัน สวนผลไม้ ได้ดี	5) ฟาร์มส่วนใหญ่ยังไม่เข้าสู่ระบบ GAP
6) มีปราชญ์เกษตรกรที่มีความเชี่ยวชาญในการเลี้ยงแพะ	6) เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ/คนรุ่นใหม่ไม่สนใจการเลี้ยงแพะ
7) เกษตรกรมีศักยภาพที่จะปรับปรุงและขยายพันธุ์ได้	7) เกษตรกรขาดองค์ความรู้การนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้
8) เกษตรกรมีความสนใจ มีความพร้อมที่เข้าร่วมสู่การจัดตั้งเครือข่าย	8) เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีที่เลี้ยงเป็นของตนเอง
9) เกษตรกรด้านปศุสัตว์มีน้อยราย	9) ขาดการนำนวัตกรรมมาใช้ในการแปรรูป
10) เกษตรกรมีความต้องการขยายขนาดของฟาร์ม	10) เกษตรกรไม่เห็นความสำคัญการเก็บสำรองอาหารสัตว์
11) ผลผลิตจากแพะมีคุณค่าทางโภชนาการสูง	11) ไม่มีผลผลิตภัณฑ์ที่รับรองสินค้าฮาลาล
12) แพะเป็นสัตว์เศรษฐกิจพัฒนาปรับปรุงและขยายพันธุ์ได้อย่างรวดเร็ว	12) ไม่มีโรงฆ่า โรงแปรรูป และสถานที่จัดจำหน่ายที่ได้มาตรฐาน
13) การเลี้ยงแพะใช้เงินลงทุนต่ำเมื่อเทียบกับโคและกระบือ	13) เจ้าหน้าที่ในพื้นที่ไม่เพียงพอ และขาดทักษะในการให้บริการเกษตรกร
14) เกษตรกรมีศักยภาพในการจัดซื้อพ่อแม่พันธุ์และลงทุนด้วยตนเองเพิ่มขึ้น	14) ขาดโรงเชือดที่ได้มาตรฐานและจำนวนเขียงมีจำกัดเฉพาะแห่ง
15) มีเทคโนโลยีชีวภาพที่ช่วยในการขยายพันธุ์ เช่น การผสมเทียม, การย้ายฝากตัวอ่อน	15) คุณลักษณะของแพะไม่ตรงกับความต้องการของตลาด
	16) การขับเคลื่อนเครือข่าย การเชื่อมโยงกลุ่มผู้เลี้ยงแพะไม่ครอบคลุมและไม่เข้มแข็ง
	17) เกษตรกรไม่เห็นความสำคัญในการจัดหาพืชอาหารสัตว์ที่มีคุณภาพ

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของ “การเลี้ยงแพะในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 8”

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
1) นโยบายของกรมปศุสัตว์กำหนดให้แพะเป็นสินค้าในยุทธศาสตร์	1) มีการลักลอบนำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้านทำให้เสี่ยงต่อการควบคุมโรค
2) ตลาดภาคใต้ตอนล่าง และมาเลเซียยังมีความต้องการอยู่สูง	2) ผู้บริโภคมีความรู้และทัศนคติในการบริโภคแพะและผลิตภัณฑ์ไม่ถูกต้อง
3) นโยบายรัฐส่งเสริมสินค้าฮาลาล ส่งประเทศตะวันออกกลาง	3) การบริโภคแพะส่วนใหญ่ยังอยู่เฉพาะในบางกลุ่ม
4) มีหลายภาคส่วน หน่วยงาน รัฐ สภาเกษตรกร เอกชน มหาวิทยาลัย ร่วมสนับสนุน	4) ปัญหาโรคระบาดสำคัญต่อการเลี้ยงแพะ (แท้ง ติดต่อ และ CAE)
5) รัฐมีนโยบายสร้างและพัฒนาเครือข่ายให้เข้มแข็ง	5) การขยายของเมืองและพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจลดพื้นที่เลี้ยงแพะ
6) นโยบายภาครัฐส่งเสริมการขยายพื้นที่ปลูกปาล์ม ซึ่งสร้างพื้นที่การเลี้ยงแพะเพิ่มขึ้น	
7) กลุ่มประเทศมุสลิมต้องการสินค้าแพะและผลิตภัณฑ์	
8) ผลิตภัณฑ์จากแพะสามารถตอบสนองความต้องการบริโภคสินค้าสุขภาพ	
9) ความต้องการปุ๋ยอินทรีย์ทดแทนปุ๋ยเคมีเพิ่มขึ้น	
10) การเลี้ยงแพะสนับสนุนนโยบายลดภาวะโลกร้อน	
11) วัตถุดิบอาหารสัตว์มีมาก	
12) ลักษณะภูมิประเทศเหมาะแก่การเลี้ยงแพะ	
13) ผลผลิตจากแพะสร้างผลิตภัณฑ์ได้หลากหลาย	

1.2 วิสัยทัศน์ (Vision)

พัฒนาระบบการผลิตและผลิตภัณฑ์แพะให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน ปลอดภัย ยั่งยืน เพียงพอต่อการบริโภคและส่งออก

1.3 พันธกิจ (Mission)

- 1) เพิ่มปริมาณการเลี้ยงแพะที่มีคุณภาพ
- 2) พัฒนาและเพิ่มจำนวนฟาร์มแพะมาตรฐานและโรงฆ่าแพะมาตรฐานให้มากขึ้น
- 3) พัฒนาสถาบันเกษตรกร และเครือข่ายให้มีความเข้มแข็งด้านการตลาด
- 4) ส่งเสริมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากแพะภายในประเทศให้มากขึ้น
- 5) การสร้างความมั่นใจให้กับประเทศคู่ค้า
- 6) ส่งเสริมและพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จากแพะ

1.4 เป้าประสงค์ (Goals)

- 1) เพื่อพัฒนาระบบการผลิต และผลิตภัณฑ์แพะให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน ปลอดภัย และยั่งยืน
- 2) เพื่อเพิ่มปริมาณและผลิตภัณฑ์แพะให้เพียงพอต่อการบริโภคและส่งออก
- 3) เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้องค์กรเกษตรกรและเครือข่าย
- 4) เพื่อส่งเสริมการบริโภคและพัฒนาระบบการตลาด
- 5) เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับประเทศคู่ค้า

1.5 ตัวชี้วัด

- 1) ร้อยละความสำเร็จในการผลิตแพะพันธุ์ดี
- 2) ร้อยละความสำเร็จของฟาร์มแพะที่ผ่านการรับรองฟาร์มมาตรฐาน
- 3) ร้อยละความสำเร็จของโรงฆ่าแพะที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน
- 4) ร้อยละความสำเร็จในการสร้างความรับรู้ และความเข้าใจต่อการบริโภคเนื้อแพะและผลิตภัณฑ์จากแพะ
- 5) ร้อยละความสำเร็จในการสร้างความเข้มแข็งให้องค์กรเกษตรกรและเครือข่าย

1.6 เป้าหมาย (Targets)

- 1) ผลิตแพะพันธุ์ดีมีคุณภาพ เพิ่มขึ้นปีละไม่น้อยกว่าร้อยละ 5
- 2) ประชากรแพะในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 8 เพิ่มขึ้นปีละไม่น้อยกว่าร้อยละ 5
- 3) มีฟาร์มแพะที่ผ่านการรับรองเป็นฟาร์มมาตรฐาน เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 2 ของเครือข่าย/ชมรม
- 4) มีโรงฆ่าแพะที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน ไม่น้อยกว่า 1 โรง/จังหวัด
- 5) มีเครือข่าย องค์กรเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะประจำจังหวัด อย่างน้อยจังหวัดละ 1 เครือข่าย/ชมรม
- 6) มีการสร้างความรับรู้ และความเข้าใจต่อการบริโภคเนื้อแพะและผลิตภัณฑ์ จากแพะ อย่างน้อย จังหวัดละ 1 ครั้ง/ปี
- 7) ให้การรับรองฟาร์มปลอดโรคบรูเซลเลซิส อย่างน้อยจังหวัดละ 1 แห่ง
- 8) มีระบบจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศที่สามารถใช้ประโยชน์ได้จริง 100%

1.7 ยุทธศาสตร์ (Strategies) ประกอบด้วยยุทธศาสตร์หลัก จำนวน 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร และองค์กรเกษตรกรเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการผลิต และผลิตภัณฑ์ให้เพียงพอได้มาตรฐานปลอดภัย
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมการบริโภคและพัฒนาระบบการตลาดสู่อุตสาหกรรมฮาลาล

1.8 กลยุทธ์ ประกอบด้วย 7 กลยุทธ์ ได้แก่

- กลยุทธ์ที่ 1 การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและองค์กรเกษตรกร
- กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาเครือข่ายการผลิตและการตลาด
- กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาระบบการผลิตแพะและผลิตภัณฑ์แพะให้ได้มาตรฐาน ปลอดภัย และยั่งยืน
- กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาระบบการส่งเสริมการบริโภคและพัฒนาระบบการตลาด
- กลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาเพื่อเพิ่มปริมาณอาหารแพะ
- กลยุทธ์ที่ 6 การพัฒนาการผลิตแพะเนื้อ
- กลยุทธ์ที่ 7 การพัฒนาระบบการตลาดและมาตรฐานฮาลาล

2) ทบทวนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ ปี 2567 – 2570 ในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 8

2.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และศักยภาพ (SWOT Analysis) การเลี้ยงโคเนื้อในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 8

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของ “การเลี้ยงโคเนื้อในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 8”

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
1) มีการรวมกลุ่ม/องค์กร และสถาบันเกษตรกรโคเนื้อในพื้นที่จำนวนมาก	1) ขาดการวางแผนการผลิตแบบครบวงจรในลักษณะบูรณาการ
2) ลักษณะทางภูมิศาสตร์เหมาะสมต่อการเลี้ยงโคเนื้อ และการตลาดเนื้อชั้นกลางถึงชั้นสูง	2) ต้นทุนสูงถึงสูงมากให้ผลตอบแทนต่ำ
3) มีส่วนราชการทั้งส่วนภูมิภาค และราชการส่วนกลางที่มีที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคที่มีความรู้ความสามารถด้านโคเนื้อจำนวนเพียงพอ	3) กลุ่ม/องค์กรและสถาบันเกษตรกรยังไม่เข้มแข็งพอทั้งด้านความรู้ และการบริหารจัดการ
4) ผลผลิตเหลือใช้จากการเกษตรด้านพืชหลายชนิดสามารถนำมาเป็นปัจจัยการผลิตราคาถูกลงของโคเนื้อโคขุนได้	4) การพัฒนาในระดับกลางน้ำถึงปลายน้ำในอดีตไม่มีเป้าหมายที่ชัดเจน และขาดการพัฒนาที่ต่อเนื่อง
5) มีต้นทุนเรื่องเวลาที่สร้างสมประสบการณ์แก่เกษตรกรมาช้านาน	5) การบูรณาการส่วนราชการกับส่วนราชการ ส่วนราชการกับสถาบันเกษตรกร และกลุ่มเกษตรกรกับเกษตรกร ยังไปคนละทิศละทาง และขาดความต่อเนื่อง
6) มีอุปกรณ์ วัสดุ ครุภัณฑ์ต่าง ๆ สำหรับการพัฒนาการเลี้ยงโคเนื้อ-โคขุน ครบวงจรกระจายอยู่ทั่วไปในพื้นที่สามารถปรับปรุงเพื่อพัฒนาเพิ่มมูลค่าการผลิตเนื้อโคขุนคุณภาพได้	6) การใช้ประโยชน์จากวัสดุ อุปกรณ์ หรือแม้กระทั่งครุภัณฑ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโคเนื้อ - โคขุน ยังไม่เต็มที่ และไม่ต่อเนื่อง ขาดองค์กรรับผิดชอบ
7) มูลโคเป็นผลพลอยได้ที่สามารถลดต้นทุน และเพิ่มรายได้แก่เกษตรกร	
8) เป็นเขตปลอดโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย และเฮโมรายิกเซติกซีเมีย	

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของ “การเลี้ยงโคเนื้อในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 8”

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
1) ขาดแคลนเนื้อในการบริโภคในประเทศ	1) ภัยธรรมชาติ และภัยพิบัติ
2) ความเป็นพื้นที่ที่มียุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว นานาชาติเป็นต้นนำ	2) ระเบียบ หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ยังเป็นปัญหาและอุปสรรคในการเลี้ยงโคเนื้อ – โคขุน เช่น GAP โคเนื้อ
3) การเป็นหนึ่งในประชาคมอาเซียน (AC)	3) การลักลอบนำเข้าโคเนื้อและเนื้อโคจากต่างประเทศ
4) รัฐบาลให้ความสำคัญในการพัฒนาการผลิตโคเนื้อ – โคขุน เพิ่มมากขึ้น ในขณะที่การเกษตรด้านพืช เช่น ข้าว ยางพารา กำลังวิกฤติ	4) นโยบายการพัฒนาการผลิตโคเนื้อเป็นลักษณะ Top-down มากกว่า Bottom-Up เลยแก้ปัญหาไม่ค่อยตรงตามความต้องการ

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
5) มีแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ และเป็นทุนระยะยาว เหมาะสำหรับการลงทุน	
6) นโยบาย Food safety ซึ่งมีข้อกำหนด ระเบียบ ในกระบวนการผลิตที่ชัดเจนเป็นการเพิ่มมูลค่า ได้อย่างดี	
7) นโยบาย Green Agriculture	

2.2 วิสัยทัศน์ (Vision) : องค์กรเข้มแข็ง เกษตรกรก้าวหน้า ผลิตเนื้อโคคุณภาพ ปลอดภัย เป็นมิตรกับ
สิ่งแวดล้อม

2.3 พันธกิจ (Mission)

- 1) สร้างความเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มการผลิต (Cluster) และการตลาด
- 2) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโคเนื้อ
- 3) วิจัยและปรับปรุงพันธุ์โคเนื้อคุณภาพดีเหมาะสมสำหรับเกษตรกรในพื้นที่เขต 8
- 4) พัฒนาความมั่นคงในอาชีพการเลี้ยงโคเนื้อของเกษตรกรโดยการพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี
- 5) สร้างขบวนการผลิตที่ได้มาตรฐานและถูกสุขอนามัย

2.4 เป้าประสงค์ (Goals)

- 1) เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ
- 2) เพื่อเก็บรักษาแม่โคเนื้อพันธุ์ดีไม่ให้ถูกทำลาย
- 3) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโคเนื้อของเกษตรกร
- 4) เพื่อผลิตโคเนื้อและเนื้อโคคุณภาพส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ
- 5) เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหารสัตว์

2.5 ตัวชี้วัดความสำเร็จ

- 1) จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อที่สามารถประกอบอาชีพการเลี้ยงโคเนื้อได้อย่างยั่งยืน
- 2) ปริมาณการนำเข้าเนื้อโคและโคเนื้อจากต่างประเทศที่ลดลง
- 3) ปริมาณเนื้อโคที่ส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น

2.6 เป้าหมาย (Targets)

- 1) เสริมสร้างความเข้มแข็งของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อปีละ 2,000 ราย
- 2) เพื่อสนับสนุนให้เกษตรกรเก็บรักษาแม่โคเนื้อพันธุ์ดีไว้ขยายพันธุ์ เพื่อผลิตโคเนื้อคุณภาพ ปีละ 20,000 ตัว
- 3) ผลิตเนื้อโคคุณภาพ (Premium grade) เพิ่มขึ้น ทดแทนการนำเข้า ปีละ 500 ตัน
- 4) ส่งออกเนื้อโคไปจำหน่ายต่างประเทศเพิ่มขึ้น ปีละ 100 ตัน

2.7 ยุทธศาสตร์ (Strategies) ประกอบด้วยประเด็นยุทธศาสตร์หลัก จำนวน 4 ประเด็น ได้แก่

- 1) เพิ่มขีดความสามารถด้านประสิทธิภาพการผลิต แปรรูปเนื้อโคคุณภาพที่ปลอดภัย
- 2) สร้างระบบการพัฒนาผลิตภัณฑ์เนื้อหรือโคขุนแนวใหม่ โดยคนรุ่นใหม่ด้วยนวัตกรรมและแรงจูงใจอย่างยั่งยืน
- 3) เพิ่มศักยภาพการผลิตโคเนื้อ โคขุน เชิงท่องเที่ยวเกษตรและรักษาสีงแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- 4) การเพิ่มขีดความสามารถด้านการผลิตที่แข่งขันได้

2.8 กลยุทธ์ ประกอบด้วย 9 กลยุทธ์ ได้แก่

- 1) เพิ่มปริมาณแม่โคพื้นฐานในการผลิต
- 2) การลดผลกระทบที่สร้างความสูญเสียต่อการเลี้ยงโคเนื้อ
- 3) การพัฒนามาตรฐานฟาร์มเลี้ยงสัตว์
- 4) การส่งเสริมและพัฒนาการผลิตอาหารสัตว์
- 5) การเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมป้องกันโรค
- 6) พัฒนาคุณภาพผลผลิตให้มีมูลค่าเพิ่ม
- 7) การพัฒนาบุคลากรและสร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกร
- 8) การพัฒนาระบบสารสนเทศ
- 9) การส่งเสริมและสนับสนุนช่องทางทางการตลาด

3) ทบทวนยุทธศาสตร์การพัฒนาสุกร ปี 2567 – 2570 ในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 8

3.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และศักยภาพ (SWOT Analysis) การเลี้ยงสุกรในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 8

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของ “การเลี้ยงสุกรในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 8”

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
1) การคมนาคมสะดวก ใกล้ศูนย์กลางขนส่ง	1) ปัญหาโรคปากและเท้าเปื่อย
2) ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรมีการรวมกลุ่มกัน	2) วัตถุดิบอาหารสุกรมีราคาแพง
3) มีฟาร์มพ่อ แม่พันธุ์ที่ผลิตลูกอยู่ในพื้นที่	3) ขาดแคลนแรงงาน
4) มีฟาร์มเลี้ยงที่ได้มาตรฐาน และระบบการจัดการที่ดี	4) เงินทุนสูงในการปรับปรุงโรงเรือนให้ได้มาตรฐาน
5) มีหน่วยงานของกรมปศุสัตว์อยู่ในพื้นที่	

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของ “การเลี้ยงสุกรในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 8”

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
1) มีหน่วยงานราชการสนับสนุนอยู่ในพื้นที่พร้อม	1) การควบคุมโรคระบาดยากลำบากเนื่องจากมีพื้นที่ติดประเทศเพื่อนบ้าน
2) ตลาดผู้บริโภคในเมืองท่องเที่ยวมีมาก	2) การขยายตัวของเขตอุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้น การลักลอบใช้สารเคมีต้องห้ามในสุกร
3) ตลาดเมืองท่องเที่ยวอยู่ในพื้นที่เสียค่าขนส่งน้อย	
4) มีนโยบายสร้างเขตปลอดโรคปากและเท้าเปื่อย	

3.2 วิสัยทัศน์ (Vision) : ผลิตภัณฑ์ปลอดภัย ได้มาตรฐาน สู้ผู้บริโภค ปราศจากโรค

3.4 เป้าประสงค์ (Goals)

- 1) ควบคุม ป้องกัน แก้ไขปัญหาโรคปากและเท้าเปื่อย
- 2) กำกับ ดูแล การผลิตสุกรให้ได้มาตรฐาน ปลอดภัย
- 3) การพัฒนาผลิตภัณฑ์และการแปรรูปสุกร

3.5 ตัวชี้วัดความสำเร็จ

- 1) พัฒนาการผลิตสุกระดับฟาร์ม ควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ และจัดการมลภาวะที่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม ปลอดภัยไม่มีต้องห้าม
- 2) พัฒนาตลาดสุกร สถานที่จำหน่ายซากสุกรในตลาดสดให้ถูกสุขอนามัย
- 3) ปรับปรุงและพัฒนาโรงฆ่าสุกรภายใน สถานที่ชำแหละตัดแต่งซากสุกรทั้งในโรงฆ่าและนอกโรงฆ่า รวมถึงการขนส่งสุกรมีชีวิตและเนื้อสุกรให้ถูกสุขลักษณะ
- 4) ควบคุมคุณภาพปัจจัยการผลิตให้ได้มาตรฐาน และการพัฒนาผลิตภัณฑ์สุกร

3.6 เป้าหมาย (Targets)

- ยกระดับมาตรฐานการผลิตสุกรทั้งระบบ ให้สะอาด ปลอดภัย ปลอดภัยสำหรับผู้บริโภค

3.7 ยุทธศาสตร์ (Strategies)

- 1) การพัฒนาการผลิตสุกรและผลิตภัณฑ์
- 2) การพัฒนาโรงฆ่าสัตว์ สถานที่จำหน่ายเนื้อสัตว์ และการขนส่ง
- 3) มาตรฐานปัจจัยการผลิตสุกรและผลิตภัณฑ์

3.8 กลยุทธ์

- 1) การพัฒนาระบบฟาร์มเข้าสู่มาตรฐาน
- 2) การส่งเสริมการรวมกลุ่มผู้เลี้ยงสุกร
- 3) การจัดการสิ่งแวดล้อมฟาร์มสุกร
- 4) การจัดทำเขตปลอดโรค FMD
- 5) การป้องกัน ควบคุมและกำจัดโรคระบาดในสุกร
- 6) การพัฒนาโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐาน
- 7) การพัฒนาสถานที่จำหน่ายเนื้อสัตว์
- 8) การพัฒนาระบบการขนส่ง
- 9) การตรวจสอบสารตกค้างในระบบการผลิตสุกร

4) ทบทวนยุทธศาสตร์การพัฒนาไก่พื้นเมือง ปี 2567 – 2570 ในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 8

4.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และศักยภาพ (SWOT Analysis) การเลี้ยงไก่พื้นเมืองในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 8

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของ “การเลี้ยงไก่พื้นเมืองในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 8”

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
1) อินโดจีนเป็นถิ่นกำเนิดของไก่พื้นเมือง จึงไม่ต้องซื้อพันธุ์	1) ลักษณะทางพันธุกรรมที่เจริญเติบโตช้า และผลผลิตต่ำคือให้ลูกจำนวนน้อย
2) มีต้นทุนต่ำเพราะไก่พื้นบ้านหากินเอง ฟักไข่และเลี้ยงลูกเอง	2) การเลี้ยงไก่พื้นเมืองที่เลี้ยงตามบ้าน ขาดระบบการผลิตในเชิงพาณิชย์
3) ราคาดี ไม่มีล้นตลาด เกษตรกรเป็นผู้กำหนดราคา	3) เทคโนโลยีแปรรูปสัตว์ปีกที่ถูกสุขอนามัยมีราคาแพง
4) การเลี้ยงเป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน ไม่ต้องซื้อเทคโนโลยี	4) ขอกฎหมายเรื่องการเปิดบ่อนไก่
5) ประโยชน์เอนกประสงค์	

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของ “การเลี้ยงไก่พื้นเมืองในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 8”

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
1) อาชีพการเกษตรเอื้อต่อการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเป็นอาชีพเสริม ขาวนาผลิตข้าวจึงมีข้าวเปลือก เลี้ยงไก่พื้นเมือง และเป็นโอกาสในการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ	1) โรคระบาดในไก่พื้นเมือง
2) สภาพภูมิอากาศที่ทุกฤดูกาลเลี้ยงไก่พื้นเมืองได้	2) อาหารเสริมสำเร็จรูปราคาแพง
3) ไก่ชนไทยมีชื่อเสียงเป็นที่ต้องการทั้งในและต่างประเทศ	3) พ่อค้าคนกลางกดราคาเกษตรกรรายย่อย
4) ผลิตภัณฑ์ไก่อินทรีย์	4) ยังไม่มีกฎหมายอนุรักษ์และคุ้มครองพันธุ์สัตว์พื้นเมือง

4.2 วิสัยทัศน์ (Vision) : อนุรักษ์ไก่พื้นเมือง พัฒนาสู่อาชีพที่ยั่งยืน

4.4 เป้าประสงค์ (Goals)

- 1) ผลิตไก่พื้นเมืองอย่างมีระบบและมีมืออาชีพ
- 2) กลุ่มเครือข่ายองค์กรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองที่เข้มแข็ง
- 3) เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่ความมั่นคงด้านอาหาร
- 4) พัฒนาการผลิตไก่พื้นเมืองและผลิตภัณฑ์ไก่พื้นเมืองให้ได้มาตรฐานปลอดภัย
- 5) มีศูนย์เรียนรู้และแสดงภูมิปัญญาการเลี้ยงไก่พื้นเมือง
- 6) อนุรักษ์พันธุ์สัตว์ประจำถิ่น
- 7) เพิ่มมูลค่าและขยายตลาด

4.5 ตัวชี้วัดความสำเร็จ

- 1) เกษตรกรมีอาชีพที่มั่นคงและเข้มแข็งจากการเลี้ยงและผลิตไก่พื้นเมือง
- 2) ไก่พื้นเมืองได้รับการพัฒนาด้านการผลิต ทำให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐานและปลอดภัย
- 3) มีการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้และแสดงภูมิปัญญาจากการเลี้ยงไก่พื้นเมือง
- 4) มูลค่าด้านการตลาดขยายเพิ่มมากขึ้นทั้งในและต่างประเทศ

4.6 เป้าหมาย (Targets)

- มีระบบการผลิตที่เข้มแข็งยั่งยืน เป็นส่วนสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร

4.7 ยุทธศาสตร์ (Strategies)

- 1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการผลิต
- 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการควบคุมป้องกันโรค
- 3) ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มศักยภาพการตลาด

4.8 กลยุทธ์

- 1) กลยุทธ์ด้านการผลิต
 - ส่งเสริมเกษตรกรเครือข่ายในการเลี้ยงไก่พื้นเมือง
 - ส่งเสริมการผลิตไก่พื้นเมืองให้ได้มาตรฐานปลอดภัยเพื่อเข้าสู่ระบบปศุสัตว์อินทรีย์
- 2) กลยุทธ์ด้านการอนุรักษ์
 - สนับสนุนการอนุรักษ์ไก่พื้นเมืองแต่ละสายพันธุ์ที่มีในในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 8 เพื่อรวบรวมเป็นฐานข้อมูลไก่พื้นเมืองภาคใต้
- 3) กลยุทธ์ด้านการควบคุมป้องกันโรค
 - ปรับระบบการเลี้ยงในแต่ละกลุ่มให้อยู่ในช่วงระยะเวลาเดียวกัน
 - ฝักระวังสร้างเครือข่ายป้องกันโรค
 - ควบคุมการเคลื่อนย้าย
 - จัดหาวัคซีนป้องกันโรคให้เพียงพอกับความต้องกันและทันเวลา
 - กลยุทธ์จัดทำโครงการหมู่บ้านปลอดโรคสัตว์ปีก
- 4) กลยุทธ์ด้านการตลาด
 - ผลักดันโรงฆ่าสัตว์ขนาดเล็กและขนาดกลางที่เหมาะสมในท้องถิ่น
 - สร้างแบรนด์สินค้าไก่พื้นเมืองประจำเขต
 - ตั้งศูนย์กลางตลาดนัดไก่พื้นเมืองในการฝากซื้อขายหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับไก่พื้นเมือง
 - จัดงานประกวดไก่พื้นเมือง (ด้านความสวยงามและด้านการกีฬา) ภายในพื้นที่ปศุสัตว์เขต 8